

GLASBENI ZAPIS

HRESTAČ (božična zgodba)

Peter Iljič Čajkovski; Balet

Za scensko delo sem se odločila, da bom opisala balet Hrestač, ki sem ga obiskala s starši med novoletnimi počitnicami in sicer v petek, 29.12.2006 v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma.

Zgodba o Hrestaču je znana že vsakemu otroku, saj je prav ta tako pravljica, da otroci uživajo v njej. Sestavljena je iz dveh dejanj. V prvem dejanju deklica Klara, dobi za božič hrestača od botra Drosselmeyerja. V hiši Klarinih staršev namreč poteka novoletni ples. Ko gostje odidejo, Klara zaspi s Hrestačem pri božičnem drevesu. Ob polnoči se zbudi zaradi hrupa in opazi miši, ki jo začnejo napadati. Hrestač oživi in jo brani. Boj vsebuje veliko tekmovalnih plesov med mišmi in Hrestačem ter njegovimi vojaki. Hrestač nazadnje zabode Mišjega kralja, ko ga Klara zmede s copatom. Nato se Hrestač spremeni v princa in povabi Klaro v sladkorno deželo. Njuna pot vodi tudi skozi zasnežen gozd, kjer nam snežinke zaplešejo valček.

V drugem dejanju Klara in princ (Hrestač) prispeta v to deželo. Tam slaščice plešejo zanju, onadva pa opazujeta. Plesi so zelo raznoliki in predstavljajo plese različnih pokrajin: kitajski ples (čaj), ples marcipana, arabski ples (kava), španski ples (čokolada) in ruski ples. Vsak ples odpleše dvojica. Tem plesom sledita še valček cvetic in ples dveh (viteza in Sladkorne vile). Na koncu se izkaže, da je Klara vse to le sanjala, saj se mirno zbudi pod božičnim drevesom.

Odločila sem se da bom podrobneje opisala ples dveh, torej ples Sladkorne vile in viteza. Scena je bila enaka kot pri plesu slaščic. V ozadju sta na strani sedela Hrestač in Klara, katerima so bili plesi namenjeni za zabavo. Sceno sta sestavljali dve steni ob straneh, okrašeni s sladkorčki, bonboni in slaščicami. Ob straneh pa so stale vse slaščice, ki so že poprej plesale. Vsi zbrani na odru so opazovali ples dvojice.

Najprej se je predstavila Sladkorna vila, ki se je zelo izkazala. Ples začne s premikanjem rok in nog počasi po melodiji, ki je zelo odsekana. Ritem plesa je dvodobni in se ne spreminja. Melodija je srednje tiha (mezzopiano), tempo pa andante. Glasba drži napetost, ki se stopnjuje z crescendom in accelerandom. Seveda tudi ples postaja vedno hitrejši. Dinamika ob spremembi teme postane stopničasta. Zvok zvončkov upočasni tempo in utiša glasnost, ponovi se osnovna tema v a-tempu (začetnem tempu), dinamika pa je mezzoforte. Ob spremembi teme je prisoten močan accelerando, ples postaja vse hitrejši in se počasi zaključuje.

Predstavi se še vitez., katerega ples je bil malce krajši, vendar mi je bil bolj všeč in bolj izpiljen. Na začetku je tempo zmeren (moderato), dinamika pa mezzoforte. Oboje se zelo počasi vendar vztrajno stopnjuje.

Na odru se pridruži Sladkorna vila in dinamika silovito in s poudarkom poskoči na forte. Tempo je presto. Končno zaplešeta skupaj. Ples je lepo usklajen. Zaključek je zelo glasen (fortissimo).

Bela obleka naredi vilo zelo nežno in ponazarja sladkorčke. Vitez je bil oblečen v rdeče, kar se mi je prav tako zdela dobra ideja, saj je bil kontrast tako lepo viden pa vendarle ne nasproten, kot na primer črna-bela.

Na predstavi sem zelo uživala, čeprav sem jo že gledala drugič. Božična zgodba mi je pričarala vzdušje "prave" zime, ki ga za Novo leto še nismo čutili. Posebej všeč mi je bilo igranje orkestra, ki je pesmi izvajal zelo dovršeno.